

चित

चिति:

इति हारावली । १८० ॥ अस्य गुणाः । गुरु-
त्वम् । ग्राहित्वम् । मधुरत्वम् । बलवृद्धनवलम् ।
मेदःपित्तासामानाशित्वम् । दृश्यत्वम् ।
कफवातकारित्वम् । इति राजवक्षभः ॥ (जबा-
पानविधौ भजग्निविधौ स्य यथा,—
“प्रातः पानोदयपाने महूक्षिणियां द्रव्यमेतत्त्वं
नादात् ।
मांसं क्षीरसं शाकं सकलविद्लकं पितृकं
चिङ्गटच ॥”

इति वैद्यक-ऋतुचर्णायाम् ॥)

चिङ्गटी, खौ, (चिङ्गट + जातौ ढीष् ।) मत्स्य-
विशेषः । घृणाचिङ्गटी इति भावा ॥ अस्य
गुणाः । मधुरत्वम् । हृदयत्वम् । वातनाशित्वम् ।
शीशकारित्वम् । गुरुत्वम् । इति राजवक्षभः ॥
चिङ्गडः, पुं, (चिङ्गट + एथोदरादिलात् टस्य इत्वे
साधुः ।) चिङ्गटमतस्य । इति शूद्रमाला ॥
(विवरणमस्य चिङ्गटशब्दं आख्यातम् ॥)

चिचिङ्गः, पुं, फलविशेषः । चिचिङ्गा इति चिचिङ्गा
इति च भावा ॥ तत्पर्यायः । चेतराजिः २
मुदीर्वः ३ गृहकूलकः ४ । अस्य गुणाः । वात-
पित्तनाशित्वम् । प्रथमत्वम् । बलरुचिकारित्वम् ।
शौचिष्ठोऽतिहितत्वम् । पटोलतः किञ्चिद्गृहण-
हीनत्वम् । इति भावप्रकाशः ॥ (यथा च हारीते
प्रथमे स्थाने दशमेऽथाये ।
“चिचिङ्गो वानपित्तनो बलः पथ्यो रुचिग्रहः ।
शौचिष्ठोऽतिहितः किञ्चिद्गृहणैर्नैः पटोलतः ॥”)

चिच्छा, खौ, (चिच्छ + गौरादिलात् ढीष् ।)
गुङ्गा । इति केचित् ॥
“चिच्छादलरसचाणु पर्यन्तं दध्योद्दनं हितम् ॥”
इति वैद्यकमेव व्यधन्वन्तरिग्रस्ये गुल्माधिकारे ॥)

चिच्छी, खौ, (चिच्छ + गौरादिलात् ढीष् ।)
गुङ्गा । इति केचित् ॥
चिच्छात्म, खौ, (चिच्छा तिन्तिडी तहत् अव्वं
यत्र ।) अन्वशाकः । इति राजनिर्धणः ॥
चिच्छासारः, पुं, (चिच्छायास्तिनिद्याः सार इव
सारोऽप्य यत्र ।) अन्वशाकः । इति राज-
निर्धणः ॥

चिच्छोटकः, पुं, (चिच्छे अटतौति । अट +
खुल् । एषोदरात् साधुः ।) दृश्यविशेषः ।
चैच्छोटकोऽतिहितं च भावा ॥ तत्पर्यायः ।
अङ्गलोद्योः २ । इति रक्तमाला ॥
चिच्छाटकोऽपि पाठः ॥

चिट, प्रेषि । इति कविकल्पद्वमः ॥ (भा-परं-सकं-
सेट् ।) चिटति भृत्यं खामो । इति दुर्गादासः ॥
चिट, क प्रेषि । इति कविकल्पद्वमः ॥ (चुरां-परं-
सकं-सेट् ।)

चित, ई ज्ञाने । इति कविकल्पद्वमः ॥ (भा-परं-
सकं-सेट् ।) ई, चितः । ज्ञानमिह जागरत्वम् ।
ज्ञानवृ अविदानिद्राकान्ते जगत्केः स चेत-
तौति हलाद्युधः । चितेत रामस्तु छञ्चलम् ।
इति दुर्गादासः ॥

चित, इ क स्थूनै । इति कविकल्पद्वमः ॥ (भा-
परं-सकं-सेट् ।) इ क, चिन्तयति विश्वं सुधीः ।
इति दुर्गादासः ॥

चित, क ड ज्ञाने । इति कविकल्पद्वमः ॥ (चुरां-
चातं-सकं-सेट् ।) क ड, चेतयते । रात्रस्य
चेतयन्ति न । इति भद्रौ गणक्षतानियत्वमिति
रमानायः । वस्तुतस्तु चेतयते तत्त्वेतं करोतीति
औ साथम् । इति दुर्गादासः ॥

चित, खौ, (चित् संज्ञाने + सम्पदादिलात् भावे
क्रिप् ।) ज्ञानम् । इत्यमरः । १ । ५ । १ ॥
(यथा, भागवते । ३ । ७ । २ ।

“ब्रह्मन् कर्थं भगवत्चिच्छात्मास्याविकारिणः ।
लौलया चापि युच्येरत् निर्गुणस्य गुणाः
क्रियाः ॥”

चित्, य, असाकल्पम् । इत्यमरः । यथा । किञ्चित्
कस्त्रित इत्यादि ॥ (तत्तु प्रत्ययविशेषः । कालादा-
निर्णये चित्प्रत्ययस्य प्रयोगो दृश्यते । “किमः
क्षमानाचिच्छनौ ।” इति सुखबोधवाकरणप्रयोगा
पूर्वपादबोपदेवाचार्यः ॥)

चित्, चि, (चि + कर्मणि क्तः ।) दृश्यः । इति
मेदिनी । ते, १८ ॥ (कृतचयनः । सचितः ।
“दृह वै कर्मणितो ज्ञोः । चौयते एवमसुच
पृथग्चितः चौयते ।” इति श्रुतेः ॥)

चिता, खौ, (चौयते इश्वरानामिरत्यां यद्वा
चौयते उच्चीयते चौप्रेतस्य परलोकशर्मणे इति ।
चि + अधिकरणे वा कर्मणि रूपस्तदाप् ।)
शूवदाहावारुक्षी । तत्पर्यायः । चित्या २ ।
इत्यमरः । २ । ८ । १७ ॥ काष्ठमटी ३ चैवम् ४
चिताचूडकम् ५ चित्यम् ६ । इति चिकाळ-
प्रेषः ॥ चितिः ७ । (यथा, महाभारते ।
३ । २१६ । १७ ।

“चिताचूडकम् पर्यन्तं पद्माभ्यां ततु प्रवर्तते ॥”
संहितिः । इति मेदिनी । ते, १८ ॥

चिताचूडकं, खौ, (चितैव चूडकम् ।) चिता ।
इति चिकाळप्रेषः ॥

चितिः, खौ, (चौयते इश्वरानामिरिति । चि + अधि-
करणे क्तिः ।) चित्या । (यथा, भागवते । ४ । २८ । ५ । ० ।
“चितिं दारमर्यै चित्वा तस्य पत्वः कलेवरम् ॥”)
सम्भवः । इति मेदिनी । ते, १८ ॥ दुर्गा । यथा,
“चितिच्छैतन्यभावाद्वा चेतना वा चितिः
स्तुता ।

महान् याय श्विता सर्वं महा वा प्रकृति-
र्भाता ॥”

इति देवीपुराणे ४५ अध्यायः ॥ * ॥
भित्तिश्चेष्टिकादिसङ्गाज्ञानायां दृश्यविशेषः । यथा,
चितौ करणस्त्रं साहृष्टवस्तम् ।

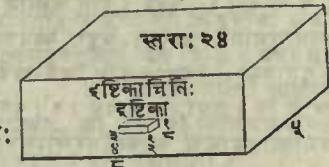
“उच्छृयेण गुणितं चितेः किल
चेत्रव्यमवकलं चनं भवेत् ।
इतिकाचनहृते चने चितै-
रितिकापरिमितिश्च लभयते ।
इतिकोच्छ्यहु दृश्यतिचितैः
स्युः स्तरात्म दृष्टीं चितैरपि ॥

चित

चित्तस

उदाहरणम् ।

अरादशाहूलं दैर्घ्यं विस्तारो इदशाहूलः ।
उच्छृतिस्त्रुतिलोकायस्यामिकारास्याचितौ किल ।
यदृविस्त्रितः पश्चकरादहूलं
दैर्घ्यस्य यस्यां चिकरोच्छृतिश्च ।
तस्यां चितौ किं पश्चमिकारां
सहगा च का दृश्य कतिस्तराच्च ॥

इतिकायाः घनहस्तमानम् ३ चितेः चेत्र-
फलम् ४ । उच्छृयेण गुणितं चितैर्वन्धनफलम् १२०,
लब्धा इतिकासङ्गा २५६० । स्तरसङ्गा २४ ।
एवं पाषाणाचये १८ । इति चितिश्चवाहारः ॥”
इति लीलावती ॥ (इतिकोच्छ्यविशेषः । यथा, मार्क-
ण्डेये । २२ । ६ ।

“चितयस्त्र र्कं र्क्या नामरित्यगता यतः ॥”
चितिका, खौ, (चितिः काचौभैः सा इव काय-
तौति । कै + कः ।) कटिक्षेष्ठला । इति हारा-
वली । २२४ ॥

चित्तं, खौ, (चित्यनेनेति । चित् + करणे क्तः ।) अनु-
सन्नामानिकाम्नः करणवृत्तिः । इति वैदानः ॥
“यत्ततु सत्वगुणं खच्छं स्वात्मं भगवतः पदम् ।
यदाहृवासुदेवाराणं चित्तं तम्भवात्मकम् ।
खच्छत्वमविकारित्वं शान्तत्वमिति चेततः ।
प्रवृत्तिलक्षणं प्रोक्तं यथापां प्रकृतिः परा ॥”

इति श्रीभागवतम् ॥
अस्यार्थः । “अधिभूतस्वरूपेण तस्यैव महा-
नितिसंद्वा अथात्मरूपेण चित्तं उपास्यरूपेण
वासुदेवः अधिष्ठाता तु तस्य चेत्रः ।” इति
श्रीधरस्त्रामी ॥ (चनेनैव चित्तक्तः प्रथमसम्बन्धः ।
अतरव भगवन्प्रत्यक्षिपादैरुपदिष्टं प्रथमस्त्रे
“योगस्त्रितृत्यनिरोधः ।” तथा च सुखकोप-
निवर्दि । ३ । १ । ६ ।

“एषोऽगुरात्मा चेतमा वेदितवो
यस्तिन् प्राणः पश्चाद्य चंविवेश ।
प्राणैच्छत्तं सर्वमोत्तं प्रजानां
यस्तिन् विस्तुते विमवद्येष चात्मा ॥”

मनः । इत्यमरः । १ । ४ । ३ ॥

चित्तप्रसन्नता, खौ, (चित्तस्य प्रसन्नता प्रसादः ।)
हर्षः । इति हेमचन्द्रः । २ । २२६ ॥

चित्तविहृतः, पुं, (चित्तस्य विहृतो विपर्ययः ।)
उम्भादः । इति हेमचन्द्रः । २ । २३४ ॥

चित्तविभ्रमः, पुं, (चित्तस्य विभ्रमः भान्तिः ।)
उम्भादः । इत्यमरः । १ । ७ । २६ ॥ (उम्भाद-
शब्दे विटतिरस्य चेया ।)

चित्तसम्मतिः, खौ, (चित्तस्य सम्मतिः समु-
ख्यानं उत्तेजनमिति यावत् ।) भानः । इत्य-
मरः । १ । ७ । २२ ॥